

Magnificencjo, Szanowni Państwo!

Nasza konferencja przypomina nam, że pedagogika krakowska ma już 75 lat i wskazuje na jej ścisły związek z historią Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Szczęśliwie się złożyło, że to siedemdziesięciopięćciolecie zbiega się z 600-leciem Odnowienia Akademii Krakowskiej, której Jubileusz przeżywamy przez cały ostatni rok drugiego tysiąclecia.

Dzięki temu zorganizowane przez Zakład Pedagogiki Społecznej i Andragogiki Instytutu Pedagogiki spotkanie pedagogów z różnych ośrodków kraju możemy potraktować jako skromny wkład do tego wspaniałego Jubileuszu.

W toku obrad przypominamy wiele faktów wskazujących na powiązania myśli pedagogicznej z głównymi kierunkami badań w obszarze humanistyki i nauk społecznych podejmowanych w sprzyjającym środowisku i klimacie intelektualnym Krakowa.

Należy się spodziewać, że odtwarzając kierunki i najbardziej doniosłe etapy ewolucji w naukach pedagogicznych, głębiej uświadamiamy sobie trudności, popełnione błędy i niedociągnięcia, które oddziaływały na aktualny stan myśli i praktyki pedagogicznej.

Spojrzenie w przeszłość będzie również wyrazem uznania i wdzięczności dla teoretyków myśli pedagogicznej. Będzie to również uznanie dla pracowników organizujących kształcenie kolejnych pokoleń studentów.

Ukazanie źródeł, inspiracji i kolejnych etapów teorii i praktyki pedagogicznej na przełomie tysiącleci ma nie tylko wydźwięk symboliczny, ale również doniosłe znaczenie praktyczne.

Trzeba bowiem brać pod uwagę fakt, że współczesna pedagogika, w klasycznej postaci i w różnorodnych subdyscyplinach oraz wersjach interdyscyplinarnych, rozwija się nie tylko w tradycyjnych ośrodkach akademickich, ale w coraz większym stopniu w ośrodkach nowych, a liczne pokolenia studentów nie zawsze mają wystarczającą wiedzę o jej przełomowych etapach rozwoju.

Świadomość ta jest konieczna, gdyż we współczesnej teorii pedagogicznej konkurują różnorodne nurty i podejścia metodologiczne, często całkowicie odrzucające rozwiązania wartościowe, wymagające wprawdzie twórczego rozwoju, ale zasługujące na wnikliwą uwagę.

Nasza konferencja daje dobrą okazję do całościowego spojrzenia na podejmowane w Uniwersytecie Jagiellońskim problemy badawcze i do obiektywnej oceny sposobów ich rozwiązywania.

Omawiając osiągnięcia naukowe, możemy się zastanowić nad wykorzystaniem teoretycznego dorobku nauk pedagogicznych w nowoczesnym kształceniu nauczycieli i praktycznym rozwiązaniu problemów, z jakimi styka się społeczeństwo polskie nowego tysiąclecia.

Z dużym zadowoleniem i wdzięcznością przyjmujemy udział w obradach zasłużonych teoretyków i badaczy, którzy w przeszłości w różnorodny sposób byli związani z pedagogiką krakowską, a więc poprzez studia, pracę czy uzyskiwanie kolejnych stop-

ni naukowych w Uniwersytecie Jagiellońskim, a obecnie prowadzących badania i organizujących studia pedagogiczne w różnych ośrodkach kraju.

W imieniu Dyrekcji Instytutu Pedagogiki dziękuję władzom Uniwersytetu za włączenie tej konferencji w program Jubileuszu i osobisty udział Jego Magnificencji Rektora w jej inauguracji.

Autorom referatów i uczestnikom życzę owocnych obrad, a naszym Gościom miłych wspomnień z pobytu w Uniwersytecie Jagiellońskim

Bronisław Urban